

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 65 0 I 640970 18 Spp 3
Sarajevo, 19.10.2018. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, odlučujući o zahtjevu Općinskog suda u Sarajevu za rješavanje spornog pravnog pitanja u predmetu tog suda broj 65 0 I 640970 17 I od 19.10.2017. godine, na osnovu odredbe člana 61. Zakona o parničnom postupku, te odredbe člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju Federacije BiH i Brčko Distrikta, na sjednici Građanskog odjeljenja održanoj 19.10.2018. godine donio je:

O D L U K U

Mijenja se pravni stav Građanskog odjeljenja zauzet po spornom pravnom pitanju broj: 65 0 I 640970 17 Spp 2 od 12.02.2018. godine, tako da odluka o spornom pravnom pitanju sada glasi:

„Dopušteno je da se potraživanje iz izvršne isprave čija se naplata traži u izvršnom postupku prenese na račun punomoćnika tražitelja izvršenja kada je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju punomoći u kojoj je tražitelj izvršenja dao izričito i posebno ovlaštenje punomoćniku (advokatu ili advokatskom društvu) da može u izvršnom postupku naplatiti novčano potraživanje i troškove postupka tražitelja izvršenja putem svog računa (član 304. Zakona o parničnom postupku FBiH).

U situaciji kada je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju punomoći za vođenje parnice, a u kojoj nije pobliže određen obim ovlaštenja u punomoći, punomoćnik (advokat ili advokatsko društvo) je ovlašten da u izvršnom postupku od izvršenika primi dosuđene troškove postupka (parničnog i izvršnog) putem svog računa (član 305. stav 1. tačka 3. ZPP).“

O b r a z l o ž e n j e

Na sjednici Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 20.12.2017. godine, usvojen je zahtjev Općinskog suda u Sarajevu za rješavanje spornog pravnog pitanja u predmetu broj 65 0 I 640970 17 Spp pa je zauzeto slijedeće pravno shvatanje:

„Dopušteno je da se potraživanje iz izvršne isprave čija se naplata traži u izvršnom postupku prenese na račun punomoćnika tražitelja izvršenja kada je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju punomoći u kojoj je tražitelj izvršenja dao izričito i posebno ovlaštenje punomoćniku (advokatu ili advokatskom društvu) da može u izvršnom postupku naplatiti novčano potraživanje i troškove postupka tražitelja izvršenja putem svog računa (član 304. Zakona o parničnom postupku FBiH).

U situaciji kada je prijedlog za izvršenje podnesen na temelju punomoći za vođenje parnice, a u kojoj nije pobliže određen obim ovlaštenja u punomoći, punomoćnik (advokat ili advokatsko društvo) je ovlašten da u izvršnom postupku od izvršenika primi dosuđene troškove postupka (parničnog i izvršnog) putem svog računa (član 305. stav 1. tačka 3. ZPP).“

Ovaj sud je navedeno pravno shvatanje donio na osnovu relevantnih propisa: Zakona o izvršnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj 32/03, 52/03, 33/06, 39/06, 39/09, 35/12 i 46/16)

Član 1. kojim je propisano da „Ovim zakonom se uređuje postupak po kojem sudovi Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Federacija) provode prinudno ostvarenje potraživanja na osnovu izvršnih i vjerodostojnih isprava (u daljem tekstu: izvršni postupak), ako posebnim zakonom nije drugačije

određeno. (2) Odredbe ovog zakona ne primjenjuju se na postupke izvršenja propisane posebnim zakonom.

Član 21. stav 1.

(1) U izvršnom postupku na odgovarajući način primjenjuju se odredbe Zakona o parničnom postupku, ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno.

Član 22.

Sud određuje izvršenje samo na osnovu izvršne ili vjerodostojne isprave, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Član 23.

(1) Izvršne isprave su:

1) izvršna odluka sudova i izvršno sudsko poravnanje, odluka donesena u upravnom postupku i poravnanje u upravnom postupku ako glasi na novčane obaveze, notarska isprava i druga isprava zakonom određena kao izvršna.

Član 36.

(1) Prijedlog za izvršenje mora sadržavati zahtjev za izvršenje u kojem će biti naznačena izvršna ili vjerodostojna isprava na osnovu koje se traži izvršenje, tražilac izvršenja i izvršenik, potraživanje čije se ostvarenje traži, sredstvo kojim izvršenje treba provesti, predmet izvršenja ako je poznat, kao i druge podatke koji su potrebni za provođenje izvršenja.

Član 39.

(1) U rješenju o izvršenju moraju biti naznačeni izvršna, odnosno vjerodostojna isprava na osnovu koje se izvršenje određuje, tražilac izvršenja i izvršenik, potraživanje koje se ostvaruje, sredstvo i predmet izvršenja, te drugi podaci potrebni za provođenje izvršenja.

Zakon o parničnom postupku Federacije BiH („Službene novine Federacije BiH“ broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15)

Član 302. Radnje u postupku što ih punomoćnik poduzima u granicama punomoći imaju isti pravni učinak kao da ih je preduzela sama stranka.

Član 304. „Stranka može ovlastiti punomoćnika da preduzima samo određene radnje ili da preduzima sve radnje u postupku.

Član 305. Ako je stranka izdala advokatu punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći, advokat je na temelju takve punomoći ovlašten:

3) da od protivne stranke primi dosuđene troškove;

Na sjednici Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH od 12.02.2018. godine, promijenjen je pravni stav Građanskog odjeljenja zauzet po naprijed navedenom spornom pravnom pitanju broj: 65 0 I 640970 17 Spp od 20.12.2017. godine, tako da isti glasi:

„Punomoćnik tražitelja izvršenja (advokat ili advokatsko društvo) ne može u izvršnom postupku naplatiti novčano potraživanje tražitelja izvršenja (glavni dug, kamate i troškove parničnog i izvršnog postupka) putem svog žiro računa, iako je tražitelj izvršenja dao izričito i posebno ovlaštenje punomoćniku za takvu naplatu, shodno odredbi člana 304. i 305. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.“

Promjena pravnog stava Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH izvršena je u skladu sa Odlukom Ustavnog suda Bosne i Hercegovine broj: AP-892/15 dana 11.10.2017. godine, u kojoj apelaciji Ustavni sud BiH smatra da je odredba člana 305. Zakona o parničnom postupku primjenjiva samo u situaciji dobrovoljnog izvršenja obaveze, a ne van toga, da nije primjenjiva u izvršnom postupku u kojem se obaveza izvršava prinudnim putem, pa nalazi da s aspekta načela formalnog legaliteta u izvršnom postupku, da rješenje o izvršenju mora biti identično izvršnoj ispravi, da se obaveza ne može izvršiti isplatom novčane obaveze (konkretno troškova parničnog i izvršnog postupka) na žiro račun punomoćnika apelanata, bez obzira na punomoć kojom su apelanti – tražitelji izvršenja ovlastili punomoćnika za preduzimanje i te pravne radnje.

Rješavajući apelaciju Adnana Đulabića u predmetu broj AP-2344/18 Ustavni sud BiH je dana 06.06.2018. godine, donio Odluku kojom je usvojio njegovu apelaciju i ukinuo rješenje Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 51 0 Rs 068532 18 Rsži od 27.02.2018. godine, koji je svoju odluku donio na osnovu izmijenjenog pravnog stava ovog Odjeljenja od 12.02.2018. godine, s obrazloženjem da je Ustavni sud BiH u predmet broj AP-892/15 od 11.10.2017. godine, odlučivao u konkretnim okolnostima tog slučaja, da se Ustavni sud u tom predmetu bavio pojedinačnom apelacijom i da nije zauzimao nikakvo pravno stajalište o ovom pravnom pitanju, te da stoga Odluka Ustavnog suda BiH u apelaciji AP-892/15 od 11.10.2017. godine, nije mogla biti osnova da Vrhovni sud mijenja svoje ranije zauzeto stajalište o tome (od 20.12.2017. godine).

S obzirom na sadržaj Odluke Ustavnog suda BiH broj Ap-2344/18 od 06.06.2018. godine, Vrhovni sud Federacije BiH je na sjednici Građanskog odjeljenja održanoj dana 19.10.2018. godine primjenom odredbe člana 16. Poslovnika o radu Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda F BiH, odlučio kao u izreci ove Odluke. (Donio odluku po istom spornom pravnom pitanju koji je ranije zauzet na sjednici Građanskog odjeljenja Vrhovnog suda Federacije BiH broj 65 0 I 640970 17 Spp od 20.12.2017. godine).

Predsjednik
Građanskog odjeljenja
Zdravka Grebo Jevtić,s.r.